

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně: **MONETA Leasing, s.r.o.**
sídlem Vyskočilova 1442/1b, 140 00 Praha 4
právně zastoupená advokátem JUDr. Františkem Honsou,
Ph.D.
sídlem Klimentská 1207/10, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2020, č. j. MV-186539-14/KM-2019,

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11. 6. 2020, č. j. MV-186539-14/KM-2019, se
zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, a
to k rukám advokáta JUDr. Františka Honsy, se sídlem Klimentská 1207/10, 110 00 Praha
1, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 17. 8. 2020 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2020, č. j. MV-186539-14/KM-2019, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 20. 4. 2020, č. j. KRPB-253517-20/ČJ-2019-0600KR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla částečně odmítnuta žádost žalobkyně ze dne 15. 11. 2019 v rozsahu bodu 7. písm. c) v souladu s § 11 odst. 6 ve spojení s § 9 zákona č. 106/1999 Sb. (v rozsahu č. l. 407 – 444 svazku č. 3 pomocných materiálů s výjimkou č. l. 411 - 416).

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně má za to, že odepřené informace nejsou obchodním tajemstvím, neboť podle § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, jsou obchodním tajemstvím pouze takové informace, které kumulativně naplňují čtyři znaky vyjádřené v tomto ustanovení. Požadované informace nejsou konkurenčně významné, neboť veškeré leasingové obchody jsou uzavírány až na základě poptávky konkrétního zákazníka, podmínky se nastavují na základě aktuálních informací a smlouvy jsou uzavírány na dobu určitou. Znalost daných informací proto konkurenčnímu subjektu neumožňuje přetažení zákazníků jiného soutěžitele. Správní orgán prvního stupně ani žalovaný nevysvětlili, z jakého důvodu jsou podle nich neposkytnuté informace něčím zvláštní či nadstandartní. Žalovaný navíc bezdůvodně směsoval pojem ocenitelnosti s konkurenční významností informací. Odůvodnění údajného naplnění znaku ocenitelnosti tak zakládá pouze na tom, že domnělá konkurenční výhoda by mohla být ocenitelná v penězích. V otázce posouzení běžné nedostupnosti požadovaných informací v obchodních kruzích žalovaný odkázal na prvostupňové rozhodnutí. V tom je však pouze uvedeno, že je není možné získat z veřejných zdrojů a že si lze jen stěží představit, že by je dotčené společnosti poskytovaly jiným soutěžitelům. Povinný subjekt a žalovaný měli při posuzování tohoto znaku především zkoumat, zda jednotlivé konkrétní informace obsažené v těchto dokumentech jsou nebo nejsou v obchodních kruzích běžně dostupné. Pro tento závěr však zjevně nepostačuje pouze odkázat na označení nebo pojmenování jednotlivých listů obsažených ve spise. Efektivní zajištění utajení určitých skutečností pak vyžaduje vynaložení faktických a právních prostředků a zvolení vhodného způsobu uložení hmotného materiálu, na kterém je obchodní tajemství zachyceno. To nebylo ze strany dotčených subjektů doloženo. Navíc aby se mohlo jednat o obchodní tajemství, muselo by být utajení zajišťováno neustále a nikoli jen v rámci předání informací orgánům činným v trestním řízení. Žalovaný navíc ani neučinil úvahu o tom, zda nejsou dokumenty obsahující požadované informace žalobkyni známy již z jiného důvodu.
3. V projednávaném případě se navíc nejedná ani o potenciální zásah do práv třetích osob, neboť správní orgán prvního stupně by nejednal v hospodářském styku, ani v rozporu s dobrými mravy soutěže. Poskytnutí požadovaných informací nebylo způsobilé přivodit třetím osobám jakoukoli újmu.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření doručeném krajskému soudu dne 2. 10. 2020 přdestřel, že sice není odborníkem pohybujícím se na trhu leasingových společností, nicméně žalobkyní uváděná specifika nepovažuje za natolik odlišná od jiných tržních prostředí. Pokud by konkurent poskytovatele disponoval výše uvedenými informacemi, jistě může k danému okamžiku připravit svoji nabídku, která bude v základních parametrech pro klienta výhodnější a vytvoří na konkurenci tlak v hospodářské soutěži k tomu, aby si stávajícího klienta udržel. Konkurenčně významné bezpochyby mohou být i informace o tom, kdo je zákazníkem a jaké má podmínky a to v situaci, v níž je racionálním způsobem zajišťováno utajení těchto údajů, tj. s ohledem na soukromoprávní charakter takových vztahů za využití podmínky mlčenlivosti v příslušných smluvních dokumentech. Stran ocenitelnosti požadované informace žalovaný podotknul, že předmětný znak obchodního tajemství znamená, že lze u dané věci určit její cenu. Není třeba určit konkrétní hodnotu. V kontextu žalobní námitky týkající se posouzení odpovídajícího utajení informací žalovaný připomněl, že účelem poskytování informací je co nejširší realizace práva na informace při současné ochraně veřejného zájmu a práv jednotlivců a schopnosti povinných subjektů plnit své úkoly. V projednávané věci se veřejný zájem týkal prověřování podezření ze spáchání trestného činu. Požadované informace nebyly k dosažení jeho účelu zcela nezbytné, a současně nebylo třeba přistupovat k dalšímu zásahu do práv třetích osob. I v případě, že by nebyly kumulativně naplněny všechny znaky obchodního tajemství, avšak informace by vypovídala o ekonomické situaci třetích osob, byly by dány důvody odmítnutí žádosti, neboť takové informace by byly způsobilé zasáhnout do soukromí právnické osoby.

III. Replika a další vyjádření

5. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně replikou doručenou krajskému soudu dne 28. 12. 2020, ve které zopakovala, že žalovaný dostatečně nezkoumal případnou existenci obchodního tajemství a místo toho se omezil na obecné a ničím nepodložené pokusy o odůvodnění, aniž by přihlédl ke specifickým leasingového trhu. Stručně se vyjádřila k jednotlivým znakům obchodního tajemství a dodala, že sám žalovaný správním orgánem prvního stupně uložil zabývat se tím, zda vůči žalobkyni existuje potřeba požadované informace jako obchodní tajemství chránit. Následně se tím však ani sám žalovaný neřídil a navíc v odůvodnění ani neuvedl, kdo právo k údajnému obchodnímu tajemství vykonává. Mohlo se tedy jednat také o obchodní tajemství samotné žalobkyně. Žalovaný se tedy v napadeném rozhodnutí nevypořádal s tím, zda požadované informace naplňují znaky obchodního tajemství, ani komu toto případné obchodní tajemství slouží. Poskytnutí požadovaných informací proto nemůže být odmítnuto s odkazem na § 9 a nadto ani § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť nejsou naplněny podmínky jeho aplikace. K tomu žalobkyně doplnila, že nebyla respektována ani zásada minimalizace zásahu a selekce, když jí byly odepřeny veškeré informace, aniž by se žalovaný zabýval vyloučením pouze těch informací, jejichž poskytnutí by bránil zákon.
6. Dne 26. 2. 2021 bylo krajskému soudu doručeno vyjádření žalovaného k replice žalobkyně, ve kterém žalovaný upozornil na to, že i kdyby nebyla dána existence obchodního tajemství a ohrožení práv třetích osob, nebylo by možné informace poskytnout, neboť je naplněn také důvod podle § 11 odst. 2 zákona o svobodném přístupu

k informacím. Dokazování však bylo vedeno k dostatečnému objasnění věci a přidání dalšího důvodu k odmítnutí požadovaných informací by postrádalo smysl.

7. Na toto vyjádření žalovaného žalobkyně opět reagovala replikou doručenou krajskému soudu dne 23. 3. 2021. Zopakovala, že požadované informace nejsou obchodním tajemstvím a následně rozvedla, že nebyly splněny podmínky pro aplikaci § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, protože se nejedná o informaci související s trestním řízením. Nemůže pak jít ani o žalovaným nově uplatněný důvod odepření informací podle § 11 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť podezřelý měl povinnost dané informace doložit.

VI. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
9. Žalobkyně podala žádost o poskytnutí informací (dále je „žádost“) podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném do 31. 7. 2020 (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), kterou se v prvním bodě domáhala poskytnutí příloh, na které v podání vysvětlení ze dne 15. 2. 2018 odkazuje R. F., mezi kterými se nacházel výpis ČNB o kurzech devizového trhu, propočet průměrného kurzu EUR a USD, souhrn investic a vkladů, souhrn stavů na účtech Volksbank, výkaz o stavu investic do stavu cenných papírů u Volksbank, výkaz o stavu účtu cenných papírů u Komerz Bank v EUR, USD, CZK, výkaz o stavu účtu cenných papírů u Dresdner Bank v CZK, výkaz o stavu účtu cenných papírů u Dresdner Bank v EUR odkazující na investici do depozitní směnky a stav na účtu po provedení investice, výpis z účtu u Dresdner Bank v CZK dokumentující denně se otáčející úložky na termínovém vkladu v EUR, výpis z běžného účtu Raiffeisen Bank Vídeň v EUR, výpis o termínovém vkladu v CZK u HVB Bank Czech Republic, doklad o existenci termínovaného vkladu na účtu sestry R. F. I. F., výpis z účtu CZK u Raiffeisen Bank Brno a výpis ČSSZ o příjmech ze závislé činnosti a výpis z Finančního úřadu. V druhém bodě žádala o poskytnutí příloh trestního oznámení FAÚ ze dne 21. 6. 2017, mezi které patřily výpisy z bankovních účtů a smlouvy o úplatném převodu cenných papírů, smlouvy o půjčkách mezi B. B. a R. F. a mezi manželkou R. F. a společností Pro Resale, a.s. Ve třetím bodě žádala o poskytnutí podkladů, které měl ke zpracování znaleckého posudku k dispozici Znalecký ústav: Masarykova univerzita, Ekonomicko-správní fakulta, IČO: 00216224 nazvané „Doplňující informace, Porovnání výnosů, Neveřejné šanon Pomocný materiál 3. Ve čtvrtém bodě žádala o poskytnutí doplnění trestního oznámení Finančního analytického úřadu ze dne 4. 9. 2017, č. j. FAU- 56457/2017/04, a jeho případné příloh.
10. Část prvostupňového rozhodnutí týkající se odepření informací uvedených ve třetím bodě žádosti byla žalovaným zrušena a věc byla správnímu orgánu prvního stupně vrácena k dalšímu řízení. Nové rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o částečném odmítnutí poskytnutí informací s odkazem na § 11 odst. 6 a § 9 zákona o svobodném přístupu k informacím žalovaný potvrdil nyní napadeným rozhodnutím. V této věci se proto krajský soud zabýval pouze informacemi požadovanými ve třetím bodě žádosti,

tedy podklady, které měl ke zpracování znaleckého posudku k dispozici Znalecký ústav: Masarykova univerzita, Ekonomicko-správní fakulta, IČO: 00216224 nazvané „Doplňující informace, Porovnání výnosů, Neveřejné šanon Pomocný materiál 3 (dále jen „požadované informace“), které byly předmětem prvostupňového a napadeného rozhodnutí.

11. Správní orgán prvního stupně odmítl poskytnout žalobkyni vyjmenované dokumenty, neboť tvoří obchodní tajemství. Na s. 3 prvostupňového rozhodnutí uvedl soupis požadovaných informací. U každého dokumentu uvedl jeho název a poznámku, zda se týká žalobkyně či nikoli. Ke konkurenční významnosti informací citoval odbornou literaturu, která uváděla, že konkurenčně významnými skutečnostmi mohou být také informace z obchodních smluv. Určitelnost odvodil z možnosti seznat je lidskými smysly a ocenitelnost z potenciální hodnoty pro konkurenty, kteří by jejich znalostí mohli získat neoprávněnou výhodu vůči jiným soutěžitelům. Běžná nedostupnost je podle něj u požadovaných informací dána, neboť nejsou dostupné z veřejně dostupných zdrojů a stěží si lze představit, že by je samy poskytovaly jiným soutěžitelům, když je orgánu činnému v trestním řízení označili za obchodní tajemství. Nepochybně také souvisí se závodem, neboť se týkají podnikatelské činnosti jednotlivých smluvních stran a zajištění utajení je dáno výslovným zdůrazněním jednatele společnosti, který je označil za obchodní tajemství. Dále shledal, že poskytnutí těchto informací by ohrozilo práva všech dotčených právnických osob na rovné podmínky v obchodní soutěži, neboť tyto smlouvy vypovídají o jejich obchodní strategii a jsou jejich čistě soukromou záležitostí.
12. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že požadované informace lze považovat za určité a související s podnikáním konkrétních osob a stejně tak utajované, neboť ve smlouvách je sjednána povinnost mlčenlivosti a jednatel společnosti je označil za obchodní tajemství. Také nedostupnost v obchodních kruzích správní orgán prvního stupně podle žalovaného vymezil dostatečně. Ten se proto více zabýval pouze konkurenční významností a ocenitelností. Došel k závěru, že jsou naplněny, neboť *„dokumenty obsahují detailní informace o postupech dotčených společností, nastavení vzájemné spolupráce a finanční vypořádání včetně parametrických ukazatelů“* a lze je proto využít *„pro lepší zacílení případné nabídky na spolupráci a tím „přetažení“ obchodního partnera“*. Mezi požadovanými dokumenty jsou navíc také smluvní vzory a smlouvy, které ve svém souhrnu dávají *„poměrně ucelený obraz o postupu jednotlivých aktérů, jejich finanční situaci a nastavení vzájemné spolupráce“* (s. 7 napadeného rozhodnutí). K ohrožení práv třetích osob žalovaný dodal, že podle § 2976 zákona č. 89/2012 Sb. je zakázáno jednání v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Poskytnutí požadovaných informací představovalo zásah do hospodářské soutěže, byť jednajícím ve smyslu daného ustanovení by byl povinný subjekt a to v situaci, v níž mu informace ze strany jejího vlastníka byla předána dobrovolně s podmínkou, že je nemá dále šířit.
13. Krajský soud dohledal požadované informace ve svazku č. 3 pomocných materiálů k trestnímu spisu v části nazvané „Doplňující informace, Porovnání výnosů, Neveřejné“ zahrnující dokumenty od č. l. 407 do č. l. 444. Pod č. l. 407 se nachází označení oddílu a na č. l. 408 – 410 následuje průvodní dopis vysvětlující důvody zaslání dokumentů a zahrnující žádost o jejich neveřejnost z důvodu ochrany obchodního tajemství. Na č. l. 411 – 416 se nachází dokumenty, které byly žalobkyni poskytnuty. Na č. l. 417 – 420, 425 – 429, 438 – 439, 440 – 441 a 442 – 444 se nachází smlouvy související s ekonomickou

činností třetích stran. Na č. l. 421 se nachází oznámení o výši provize, na č. l. 422 výpočet marže, na č. l. 423 – 424 refinanční sazby platné od května 2016, na č. l. 430 – 433 provizní ujednání, na č. l. 434 faktura za provizi, na č. l. 435 seznam smluv s nárokem na fakturaci a na č. l. 436 – 437 návrh provizí.

14. Článek 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod zavazuje státní orgány a orgány územní samosprávy poskytovat informace o své činnosti přiměřeným způsobem s tím, že podmínky a provedení tohoto závazku, resp. jemu odpovídajícího práva, stanoví zákon o svobodném přístupu k informacím. Povinným subjektem jsou podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. Tyto subjekty mají povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Informací se přitom podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím pro jeho účely rozumí *„jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního“*.
15. Zákon o svobodném přístupu k informacím v § 9 odst. 1 určuje, že *„[p]okud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne.“* Obchodní tajemství tedy představuje jednu z výjimek ze zásady poskytování požadovaných informací. Ustanovení v poznámce pod čarou odkazuje na § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, který se zabýval definicí obchodního tajemství. S účinností od 1. 1. 2014 je pojem obchodního tajemství legálně definován v § 504 občanského zákoníku, dle něhož platí, že *„[o]bchodní tajemství tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení.“* Z ustanovení vyplývá, že musí být naplněno 6 podmínek, aby se mohlo jednat o obchodní tajemství, tedy a) konkurenční významnost; b) určitelnost; c) ocenitelnost; d) běžná nedostupnost v příslušných obchodních vztazích; e) souvislost se závodem; f) zajišťování utajení. Podmínky přitom musí být naplněny kumulativně a jejich existencí je třeba se odpovídajícím způsobem zabývat a vypořádat se s ní v odůvodnění rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2020, č. j. 10 A 166/2019-53).
16. V případě, že není žádosti o informace vyhověno z důvodu ochrany obchodního tajemství, musí být podle § 15 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, kdo vykonává právo k tomuto obchodnímu tajemství, je-li tato osoba povinnému subjektu známa.
17. Obchodní tajemství se skládá ze skutečností, které musí být předně dostatečně určitelné, tedy popsitelné a objektivně samostatné tak, aby bylo možné je identifikovat a posuzovat, zda naplňují další znaky.
18. Konkurenční významnost představují takové skutečnosti, které zakládají oprávněnou soutěžní výhodu, což se projevuje v lepším postavení na trhu, než má konkurence. Konkurenční významností se přitom rozumí *„pravděpodobná konkurenční významnost“*, tedy *„takové neběžné skutečnosti, u nichž se lze důvodně domnívat, že zakládají lepší postavení vlastníka obchodního závodu na trhu (resp. v hospodářské soutěži)“* (Lavický, P. a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část* (§ 1 – 654). *Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1784). S konkurenční významností je spojena také ocenitelnost daných skutečností, která

vyjadřuje zásadu, že „*informaci, jež je obchodním tajemstvím, se nemá pokládat skutečností, která svému nositeli poskytuje natolik zanedbatelnou konkurenční výhodu, že její význam nelze vyjádřit v penězích. Skutečnost je ocenitelná jen tehdy, když má konkrétní hodnotu nejen z pohledu svého nositele, ale i z pohledu třetích osob, když tato objektivní hodnota se odvíjí právě od míry konkurenčního významu této skutečnosti*“ (Švestka, J. a kol. *Občanský zákoník. Komentář. Svazek I (§1 – 645, obecná část)*. Praha: Wolters Kluwer, 2014). Je tedy nutné, aby bylo možné stanovit cenu, která by byla dosažena při prodeji stejného nebo obdobného majetku či poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku.

19. K naplnění běžné nedostupnosti v příslušných obchodních vztazích postačí, pokud je skutečnost natolik neznámá nebo nedostupná, že její znalost představuje konkurenční výhodu. Představuje přitom nejen jejich nedostupnost ve vztahu ke konkurentům, ale také osobám, které by dané obchodní tajemství mohly konkurentům jednoduše sdělit nebo jinak poskytnout.
20. Z povahy obchodního tajemství logicky vyplývá jeho nutná souvislost s obchodním závodem. Může se tak jednat o skutečnosti související například s výrobou, marketingem či podnikovou strategií. „*Obchodní tajemství souvisí se závodem, jestliže ten, kdo se domáhá ochrany obchodního tajemství, disponuje se souborem jmění, které vytváří obchodní závod ve smyslu § 502 a při jehož provozu je informace tvořící obchodní tajemství využívána nebo je alespoň potenciálně využitelná. Od této skutečnosti se odvíjí základ tzv. aktivní legitimace podnikatele domáhat se ochrany obchodního tajemství*“ (Švestka, J. a kol. *Občanský zákoník. Komentář. Svazek I (§1 – 645, obecná část)*. Praha: Wolters Kluwer, 2014).
21. Na aktivní legitimaci podnikatele navazuje poslední znak obchodního tajemství - zajišťování utajení. Zahrnuje jednak kroky faktické, jednak kroky právní. Faktickými kroky jsou „*veškerá vnitřně-bezpečnostní opatření podnikatele spočívající v omezení přístupu ke skutečnostem tvořícím obchodní tajemství. Z hlediska těchto prostředků si lze představit technické zajištění (trezory, kamerové systémy, alarmy, přístupová hesla), personální (omezení osob, které mají k obchodnímu tajemství přístup), případně i smluvní závazky obsahující povinnost mlčenlivosti osob, které mají k obchodnímu tajemství v rámci určité činnosti přístup*“. Právními kroky jsou smlouvy, ustanovení ve vnitřních předpisech či typicky konkurenční doložka (Lavický, P. a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1 – 654). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1784). Nezbytnou podmínkou k existenci obchodního tajemství je to, aby je ten, kdo chce informace chránit jako obchodní tajemství, takto označil. Samotné označení však automaticky neznamená, že je o obchodní tajemství jedná. Vzhledem k tomu, že § 9 zákona o svobodném přístupu k informacím podmiňuje neposkytnutí informací existencí obchodního tajemství, a nikoli pouhým označením, musí povinný subjekt ověřit, zda informace označené jako obchodní tajemství tímto obchodním tajemstvím ve skutečnosti jsou (viz také např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Af 25/2010-33).
22. Předmětem ochrany obchodního tajemství mohou být pouze skutečnosti splňující vymezené podmínky a vždy se musí jednat o informace podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Z toho vyplývá, že obchodním tajemstvím nebude samotný dokument, na kterém se informace nachází, ale přímo dané informace. Platí přitom obecná pravidla pro poskytování informací, včetně nutnosti restriktivního výkladu výjimek z poskytování informací či nutnosti zkoumat naplnění podmínek také ve vztahu k jednotlivým informacím.

23. Povinný subjekt se tedy musí ve svém rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti o informace zabývat naplněním všech nastíněných znaků obchodního tajemství a ve vztahu ke všem požadovaným informacím. Z hlediska přezkoumatelnosti je naprosto nedostačující, jestliže povinný subjekt v rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti toliko konstatuje existenci obchodního tajemství, aniž blíže zdůvodní, na základě čeho došel k tomuto názoru (viz již citovaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Af 25/2010-33). Naopak musí podrobně, až vyčerpávajícím způsobem odůvodnit, jaké informace obsažené v požadovaném dokumentu považuje za obchodní tajemství, přičemž se musí zabývat jednotlivými znaky a uvést, jakým způsobem jsou v daném případě naplněny. Jednotlivé znaky přitom musí zkoumat u všech požadovaných informací. Není dostačující, aby uvedl obecné závěry týkající se obchodního tajemství a uzavřel, že se týkají všech požadovaných informací. Požadované informace musí alespoň typově vymezit a uvést, proč zrovna tyto naplňují znaky obchodního tajemství a měly by být odepřeny.
24. Požadavky kladené právní úpravou a judikaturou na odůvodnění rozhodnutí, kterým se (částečně) odmítá žádost o poskytnutí informací, nebyly podle názoru krajského soudu v projednávaném případě naplněny. Nutno zdůraznit, že předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí, nikoli žádost o informace. Soud přezkouvá důvody, na nichž je založeno rozhodnutí o odmítnutí žádosti ve spojení s rozhodnutím o odvolání.
25. Prvním důvodem částečného odmítnutí poskytnutí požadovaných informací byla existence obchodního tajemství. Správní orgán prvního stupně bez jakéhokoli systematického rozdělení shrnul jednotlivé listiny obsažené na č. 1., které nebyly žalobkyni poskytnuty, načež se zabýval naplněním jednotlivých znaků obchodního tajemství ve vztahu ke smlouvám uvedeným mezi požadovanými informacemi, avšak pouze v obecné rovině, kdy například u konkurenční významnosti požadovaných informací uvedl pouze obecný závěr, že obchodním tajemstvím mohou být také obchodní smlouvy, aniž by se blíže zabýval, zda jsou jím i smlouvy nacházející se mezi předmětnými dokumenty. Zcela pak opomněl, že mezi požadovanými informacemi se nacházely také jiné listiny než smlouvy a k těmto se vůbec nevyjádřil. Ani žalovaný jeho pochybení nenapravit, neboť z druhu požadovaných informací se sám zabýval také pouze smluvním vzorům a smlouvám. Úvaha, proč se jedná o obchodní tajemství také v případě ostatních dokumentů, absentuje. Není přitom možné přezkoumat důvody rozhodnutí, když v jeho odůvodnění nejsou uvedeny.
26. Kromě toho nebyly naplněny ani požadavky kladené na odůvodnění § 15 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím. Správní orgán prvního stupně uvedl pouze, že předmětné listiny byly poskytnuty společností Pro Leasing, s.r.o. Žalovaný toto vyjádření pouze převzal, aniž se dále nezabýval otázkou, komu svědčí obchodní tajemství uvedené v jednotlivých listinách, což je zřejmě spojeno s tím, že se zabýval pouze smlouvami. Mezi předmětnými listinami jsou přitom zařazeny také listiny, které se týkají jiných osob než společnosti Pro Leasing, s.r.o. (např. výpočet marže na č. 1. 422).
27. Druhým důvodem částečného odmítnutí poskytnutí požadovaných informací bylo ohrožení práv třetích osob podle § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím.
28. Podle § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt „neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany

bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.“ Pro možnost aplikace této zákonné výjimky z poskytnutí požadované informace je nutné nejdříve určit, zda se jedná o informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení a následně zda je tato informace způsobilá ohrozit práva třetích osob nebo schopnost orgánu veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky. Pouze v případě naplnění obou podmínek je dána výjimka z poskytnutí informací podle § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím.

29. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí neuvedl, proč je podle jeho názoru na místě aplikovat výjimku z poskytnutí informací podle tohoto ustanovení, tedy především zda se jedná o informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení. Uvedl pouze možnost ohrožení práv třetích osob spočívající v porušení obchodního tajemství, což však není pro aplikaci § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím dostačující. Podle výroku prvostupňového rozhodnutí byly požadované informace odepřeny na základě § 9 ve spojení s § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, což žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil, aniž by aplikaci zákonné výjimky podle § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím náležitě odůvodnil.
30. S ohledem na vše výše uvedené došel krajský soud k závěru, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť v něm žalovaný neuvádí, proč jsou podle jeho názoru veškeré požadované informace obchodním tajemstvím, neidentifikuje subjekt, který právo k tomuto obchodnímu tajemství vykonává, a nadto se nezabývá ani zdůvodněním, které by ospravedlnilo aplikaci § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím. Přitom pouze je-li správní rozhodnutí přezkoumatelné, může si krajský soud učinit úsudek o jeho zákonnosti a v návaznosti na ni posoudit splnění podmínek zákona o svobodném přístupu k informacím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2010, č. j. 1 As 8/2010 – 65, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2019, č. j. 4 As 18/2018 – 59). Pro úplnost krajský soud dodává, že ze stejného důvodu nemohl postupovat podle § 16 odst. 5 věty druhé zákona o svobodném přístupu k informacím a nařídit žalovanému požadované informace poskytnout, neboť s ohledem na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nemohl posoudit důvody pro případně (ne)poskytnutí informací dle žádosti žalobce. V případě, že by soud ve věci věcně rozhodl o povinnosti poskytnout informaci, musel by zcela nahradit procesní postup a samotné rozhodování správního orgánu, což by bylo v rozporu se zásadou subsidiarity soudního přezkumu správních rozhodnutí.

VII. Shrnutí a náklady řízení

31. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí není možné přezkoumat v rámci žalobních námitek žalobkyně, nezbylo krajskému soudu, než jej na základě § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit.
32. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla v řízení plný úspěch, a proto jí náleží náhrada nákladů řízení, která sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny a náhrady hotových

výdajů zástupce žalobce. Odměna právního zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, za tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, seps žaloby, seps písemného podání ve věci samé – replika k vyjádření žalovaného) 3 x 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 3 x 300 Kč. Jelikož je zaměstnavatel zástupce plátce daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 2 142 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobkyně tak činí 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. prosince 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu

